

## Universitätsbibliothek Paderborn

## Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria> Coloniae, 1611

De imitatione Christi. Cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

nihil despiciet eam. Reuela, Domine, o culos meos, & cosiderabo mirabilia magna, quæ sunt in lege gratiæ tuæ: & ante ponam amabilissimam formam eius om nibus amoribus terræ: vigilaboque & la borabo pro consortio illius omnibus die bus vitæ meæ. V tinam imprimeretur con di meo estimatio iusta gratiæ tuæ, Domine, vt nihil cogitarem, loquerer, vel operarer, nisi quod requirit dulcissima lexamoris tui!

reu

Hic

cor

eto

mu

no

te,

Ac

im

THE

110

WIE

NO

mo

en

A

m

sec

fo

gn

tel

C

be

te.

ffi

ho

Ic

## De imitatione Christi.

CAP. V.

Candor lucis æternæ, Iesu Christe Rex, & præceptor vitæ meæ, quot magistri prurientes auribus discurrunt per scholas hominum, querentes docet alios, cum ipsi ignorent te, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & sciëtiæ Deil Quomodò audent dicere alijs iustioribus se: Imitamini nos. Ego certè non sequa istos præceptores, qui perdunt animas suas, & alienant à te insælices imitatores suos. In consilium eorum non veniat anima mea, ne sortè surda siat ad secretas voces, & inspirationes tuas. Tu Domine reuelasti

ine,0
ia ma
k ante
is om
e & la
us die

Domil opelexa-

hriste, quot exunt ocere funt deil ribus equar imas tores at a-retas mine classis

reuelasti mihi verba Patris tui dicentis: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacuisipsum audite. Cum ergo au-Storitas diuina maior sit, quam totius mundi sapientia, ego me ipsum prosternoante te legis latorem, & exemplar vite, & eligo potius imitari te, quam filios Adæpatris mei! Tu'enim fecisti me ad imaginem, & similitudinem tuam: & veritas tuar exigit à me, vt sidelissima imitatione sequarte ducem viæ, que ducitad vitam. Sed quando incipiet nimis dura voluntas mea seriò velle, quod intellectus meus illuminatus fide tua dictat elle faciendum? Víqueque morabor, & differam de die in diem imitarite innocentiffimu Agnum Dei: Nunquid timenda, & non' magis amanda est mansuetudo tua, qua redemissime? Ego certe confiteor tibis fortissime Victor mundi, in Ecclesia magna tua, expedire mihi imitari humilitas tem tuam, qua domuisti orbem ligno Crucistue Ita fentio testimonium perhibente conscientia mea: & idcirco, precor re, fac ambulem per viam quam oftendis sti mihi, quando in terris visus, & cum hominibus conuersatus es. Serua me, Rex Ierusalem, ab hostibus meis & tuis, qui sub veste mansuetudinis tuæ, sunt lupi rapaces,

rapaces, & quærunt perdere dilectam animam meam. Profiteor me nolle alium Regem nisi te, qui dulcissimæ charitatis legibus Regis sidelissimos seruos tuos.

tu

ui

ce

€

## De contemptu mundi.

CAP. VI.

BEatus vir, quem tu crudieris Domine, & de lege tua docueris cum. Huic certè mundus crucifixus est, & ipse mundo, quem grandi fenfu tuo contemnit. Cuius contemptus causaest, vt existimo, quin iustitiætuæ, Domine, sunt rectæ & læificantes corda, & preceptum tuum lucidi illuminans oculos. Illumina ergo me,ô lux formosissima, cuius comparatione non lucent aftra matutina, vt videam mundi vanitatem, & figuram citò transeuntem, & contemnam illam. Vtinam,ô Veritas fortissima, quæ vincis omnia, be ne caperem fensum tuum, vt despicerem mendacia filiorum Adæ, qui à te auditum auertunt! Vtinam penetraret cot meum vox dicentis: Omnis caro foeni, & cecidit flos, quia ventus Dominila sufflauit in co! Hæc est sapientia sapientum, & fortitudo fortium, Domine, vi Chir